

יום א', כ"א ב תשס"ג 23 בפברואר

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

בשעה שנשיא המדינה, מר משה קצב, מתחיל לדחוף להקמת פרלאמנט יהודי עולמי, פורום בו יהודי התפוצות יכולים להחליף דעות עמנו ולחולל שינויים לטובת כלל ציבור היהודים מבית ומחוץ, יש להכיר בדמות תורנית שנשיא קודם ביקש ממנו להיות לו מרא דאתרא...

היום, **כ"א באדר א'**, יום פטירתו של **הרב שלמה יוסף זווין**, בשנת תשל"ח [1978-5738]. ר' זווין, נולד כשנה לפני **בן-גוריון** [1885], נערץ ע"י חוגים רבניים מכל השכבות גם משום היה תומך נאמן של מדינת ישראל, גם משום שכולם ידעו שמחשבתו של הרב היא ביטוי של תורה והלכה, ולא בגלל אמביציות אישיות. גדלותו לא באה בעיקר בשל תפקידיו הרבניים והלמדניים, אלא להיפך – הוא **הוסיף** חשיבות לתפקידים שבהם נשא. כאמור, כאשר נבחר **ש.ג. שז"ר** כנשיא המדינה [1963], הוא ביקש מהרב זווין שישמש **כמרא דאתרא** [אדון המקום] של בית הנשיא. הרב זווין נודע בעולם כעורך **האנציקלופדיה התלמודית**, אך למעשה היה הוא עצמו אנציקלופדיה תורנית חיה. הוא קיפל בתוכו ידע תורני אנציקלופדי בכל השטחים של תורה ויהדות. מעבר לבקיאותו בתורה, המעלה הגדולה והמקורית שלו היתה שהוא הפך להיות האיש שהשווה פופולריות להלכה. בלשון עתונאית, אפשר לומר עליו שהוא היה "הפובליציסט של ההלכה". היה לו הכשרון המיוחד לקחת נושא הלכתי קשה ומסובך ולהפוך אותו למובן וברור, כך שכל מעיין ולומד יכול היה להבינו היטב.

... הוגה הרעיון של הוצאת 'האנציקלופדיה התלמודית' היה **הרב מאיר בר-אילן**. תחילת העבודה החלה בימים הקשים של מלה"ע ה-II. בימים ההם, כאשר היטלר (ימ"ש) החליט להשמיד את העם היהודי ואת רוח היהדות ר"ל, הביא הרב בר-אילן את התכנית לחזק את רוח היהדות, וליצור מפעל שיכיל הכל מה שנוצר בשטח הספרות התלמודית. המטרה היתה לתת לעם היהודי בכרך אחד, במקום אחד, את המשנה, הגמרא, הברייתא והתוספתא, הרי"ף, הרמב"ם, רש"י ותוספות, ראשונים ואחרונים עד אחרון הגאונים של תקופתנו – הכל על דף אחד או על כמה דפים, שדן בנושא מסוים בתלמוד, ולכתוב את זה בצורה ובתוכן שכל יהודי יוכל להבין בנקל. ה'אדריכל' שנתמנה להוציא תכנית זו מהכח אל הפועל היה הרב זווין. הכרך הראשון הופיע בשנת תש"ז [1947], עוד בחייו של הרב בר-אילן [נפטר בשנת 1949]. הוא חלם שהאנציקלופדיה תכיל 12 כרכים [כנראה, כנגד מספר שבטי ישראל]. כיום, היא הגיעה [1997] ל- 23 כרכים [עד לאות י'] וממשיך לגדול...

בין כתביו הרבים האחרים של הרב זווין, ספר **"סיפורי החסידים"**, ממנו נלקט הסיפור הבא המתקשר לפר' השבוע, פר' "כי-תשא":
הצדיק ר' ישראל מרוז'ין בא פעם אחת למקום שבת-אחים, אנשים חסידים, כשהם יושבים ושותים יי"ש, כדרך החסידים בשעת התועדות. ולא הראה להם הצדיק פנים שוחקות, ונראה לחסידים שעניין שתייתם אינו לרצון לפני רבם. נמלך אחד מהם וסיפר בשם הצדיק ר' פינחס מקוריץ, ששיבת החסידים בשתיית יי"ש דומה ללימוד תורה.

השיב הצדיק מרוז'ין: גם אני אינני סותר את דברי הצדיק מקוריץ, אבל אעפ"י-כן לא כל האופנים שווים בדבר. וכן מצאנו בתורה, שיש תיבה שהיא משמשת פעם קודש ופעם חול. כתיב: **"פס(ו)ל לך שני לוחות אבנים כראשונים..."** והכוונה על שני לוחות-הברית; וכתיב: **"לא תעשה לך פסל..."**, והכוונה על עבודה-זרה. ההבדל הוא, שבמקום שהוראתו קודש, כתובה תיבת "לך" **אחר** תיבת "פסל", ובמקום שהוראתו חול, כתוב "לך" **קודם** "פסל". כשהאדם עושה איזה דבר טוב, ואינו חושב להנאת עצמו,

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ראשון

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום א', כ"א ב תשס"ג (23 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

דהיינו, "לך" – אז הוא קודש. ולהיפך: אם "לך" קודם, שחושב העיקר להנאת עצמו, אזי הוא בבחינת "לא תעשה לך פסל..."

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ראשון

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל